

Farní listy č.40/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

8. října – 27. neděle v mezidobí

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

Nikdo není prázdný ostrov. Každý je tvůrce vlastního štěstí. Každý národ má několik přísloví, která vyjadřují tuto pravdu, že člověk, který žije ve společnosti a vnímá její vliv na vlastní život, je zároveň zodpovědný za život, který žije a má nárok na to, aby byl ostatními lidmi přijímán a akceptován jako někdo zcela originální, nenahraditelný, jediný. V duchovním životě mluvíme o tom, že Bůh nás má rád, každého zvlášť a každému dává svou

nekonečnou lásku. Že s námi nezachází jako se skupinou, kolektivem, ale zná každého podle jména a s každým chce navázat osobní vztah plný důvěry. Zároveň ale tvoříme společnost věřících, církev, která je podobna tělu samotného Krista: všechny údy tvoří jeden živý organismus, a když onemocní jeden úd, celé tělo tím trpí. To, co je individuální se tedy prolíná s tím, co je kolektivní.

Každý si musí vyšlapat sám svoji cestu k Bohu, nemůže se spoléhat jen na to, co převzal od ostatních. Cesta ke svatosti není pouze kopírování dokonalých životopisů světců, kteří už svého cíle dosáhli. Ale přesto jejich příklad a zkušenost mají pro nás cenu. Jsou povzbuzením nebo varováním.

O apoštolech přemýšlíme spíše jako o těch, kteří nám mohou ukázat tu správnou cestu. Jenže ani jejich postoj není zbaven omylu. Jedno ze čtení tohoto týdne nám připomnělo jejich neobvyklé horlivosti pro Ježíše a jeho věc. Když Samaritáni nechtěli přijmout Ježíše, protože putoval do Jeruzaléma, Jakub a Jan se ptali Místra: „Pane, chceš, abychom svolali z nebe oheň, aby je zahubil?“ Jakým slovem můžeme tento jejich postoj popsat? Mně se zdají být směšní... Jakoby Ježíš sám nemohl přivolat oheň, který by zničil samařskou vesnici. Nebo oni si mysleli, že mají k dispozici jiný oheň z nebe, jejich vlastní? Nebo viděli sebe jako nástroj Boží pomsty, Božího hněvu?

Zdá se nám někdy, že největší neštěstí ve vztahu k Bohu můžeme spatřit v tom, že někdo Boha nepoznal nebo v něj nevěří. A co máme říct o člověku, který chce Boha nahradit? Který se staví na jeho místo? Který sám chce všechno posuzovat a odsuzovat a přímo nabízí Bohu oheň z nebe? Nešťastný. Směšný.

Apoštolové dosáhli svatosti. Také díky tomu, že svou směšnost uměli překonat. Že dozráli k pokoře. Ať nám jsou i v tomto příkladem.

P. Miroslaw Gierga

Liturgie slova – 27. neděle v mezidobí

1. ČTENÍ - Gn 2,18-24

Hospodin Bůh řekl: „Není dobré, že člověk je sám. Udělám mu pomocníka, který by se k němu hodil.“ Hospodin Bůh uhnětl z hlíny všechnu divokou zvěř a všechno nebeské ptactvo a přivedl (je) k člověku, aby viděl, jaké jim dá jméno: takové mělo být jejich jméno, jak by všechny živočichy pojmenoval. A člověk dal jméno všem krotkým zvířatům, nebeskému ptactvu a veškeré divoké zvěři, ale pro člověka se nenašel pomocník, který by se k němu hodil.

Tu Hospodin Bůh seslal na člověka hluboký spánek, a když usnul, vzal jedno z jeho žeber a to místo uzavřel masem. Hospodin Bůh pak ze žebra, které vzal z člověka, vytvořil ženu a přivedl ji k člověku. Ten zvolal: „To je konečně kost z mých kostí a tělo z mého těla. Bude se nazývat manželkou, neboť z manžela byla vzata.“ Proto muž opustí otce i matku a přidrží se své ženy a budou jeden člověk.

Žl 128 - Ať nám Hospodin žehná po všechny dny našeho života.

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, – kdo kráčí po jeho cestách. – Budeš jísti z výtěžku svých rukou, – bude ti blaze a dobře.

Tvá manželka bude jako plodná réva – uvnitř tvého domu. – Tvoji synové jako výhonky oliv – kolem tvého stolu.

Hospodin požehná ze Siónu, – abys viděl štěstí Jeruzaléma po všechny dny svého života. Abys viděl syny svých synů: – Pokoj v Izraeli!

2. ČTENÍ - Žid 2,9-11

(Bratři a sestry!) Vidíme, že Ježíš, který byl nakrátko ponížen pod anděly, je korunován slávou a ctí, protože vytrpěl smrt; bylo třeba, aby on – z milosti Boží – za všechny lidi podstoupil smrt. Bylo jistě vhodné, aby ten, pro něhož a skrze něhož je všechno, přivedl do slávy mnoho synů tím, že utrpením zdokonalil původce jejich spásy. Vždyť ten, kdo posvěcuje, i ti, kteří jsou posvěcováni, mají stejný původ. Proto se neostýchá nazývat je svými bratry.

EVANGELIUM - Mk 10,2-16

Přišli farizeové a zeptali se Ježíše, smí-li se muž se ženou rozvést. Chtěli ho tím přivést do úzkých. Odpověděl jim: „Co vám přikázal Mojžíš?“ Řekli: „Mojžíš dovolil vystavit jí rozlukový list a rozvést se.“ Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal tento příkaz. Na počátku při stvoření však (Bůh), učinil (lidi) jako muže a ženu. Proto opustí muž otce i matku, připojí se ke své ženě, a ti dva budou jeden člověk. Už tedy nejsou dva, ale jeden. Co tedy Bůh spojil, člověk nerozlučuje!“ V domě se ho učedníci ještě jednou na to zeptali. Řekl jim: „Kdo se rozvede se svou ženou a ožení se s jinou, dopouští se vůči ní cizoložství. Rozvede-li se žena se svým mužem a vdá se za jiného, dopouští se cizoložství.“ (Matky) přinášely k Ježíšovi děti, aby jim požehnal. Ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš viděl, rozmrzelo ho to a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království. Amen, pravím vám: Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde.“ Bral je do náručí, kladl na ně ruce a žehnal jim.

Sloupy víry – Bůh, který je

V pohanských náboženstvích byl bůh většinou vázán na jedno konkrétní místo. Bůh, který říká o sobě, že je „Bohem vašich otců“ není omezen místem, ale osobním vztahem s člověkem. Je to Bůh Abraháma, Izáka a Jakoba, tedy Bůh každého člověka. Tak vzniká úplně nový způsob chápání Boha. Je to Bůh – osoba, kterého lze hledat a najít v relaci já – ty. Kardinál Ratzinger napsal: „Boha můžeme potkat jenom tam, kde je člověk a tam kde člověk dovoluje Bohu, aby se s ním setkal“. Jméno „Jahve“ znamená doslova: Jsem. Biblisté upozorňují, že se nemá v tomto slově hledat jakási abstraktní, filosofická definice Boha. „Jsem“ má stejný obsah jako „jsem tady“, „jsem pro vás“. Zdůrazněná je přítomnost Boha pro Izrael, pro člověka. Je to přítomnost, která dává oporu a naději. Úplný smysl tohoto jména nám byl odhalen v osobě Ježíše Krista. V něm se Bůh stal jedním z nás. Od této chvíle je s námi tak blízko, že víc už ani není možné.

Jahve nebo Jehova?

Hebrejšтина, ve které byl napsán Starý zákon, původně znala jen souhlásky. Boží jméno bylo tedy napsáno jako: JHWH. Znaky, které usnadňovaly výslovnost samohlásek, byly zavedeny až v šestém století po Kristu. Židé, vedeni úctou k Božímu jménu je nevyslovovali vůbec a nahradili je slovem *Adonai (Pán)* nebo *Šem (jméno)*. Výslovnost *Jehova* vznikla použitím samohlásek slova *Adonai* k slovu JHVH. Není možné dnes jednoznačně říci, jak zněla původní výslovnost jména, které Bůh zjevil Mojžíšovi. Biblisté se přiklánějí ke znění *Jahveh*.

Silný, protože milující

Biblický obraz Boha zdůrazňuje dva prvky. Na jedné straně je to neobvyklá blízkost Boha a možnost jeho vzývání. Je to Bůh lidí, kterého mohou poznat, který jim dává poznat svou tvář. Je to Bůh Ježíše Krista, Bůh, který je láska. V *Credu* tuto stránku Boží přirozenosti popisuje slovo „Otec“.

Na druhé straně se Bůh zjevuje jako ten, který všechno převyšuje. Všechno je pomíjející, a pouze Bůh opravdu pořád je. Izrael si byl vědom toho, že Jahve není jejich národním bohem, ale že je to Bůh všech a všeho. On je konečná Pravda, Smysl a Pramen všeho, co je. Ve Vyznání víry tuto skutečnost popisuje slovo „všemohoucí“. Tento titul, řecky *Pantokrator*, patří Pánu nebe a země, vládci celého světa. Bůh je tedy jiný než všichni bohové pohanů a převyšuje veškerou lidskou moc.

Když Boha nazýváme „Otcem“ a „všemohoucím“, vnímáme vnitřní napětí mezi absolutní láskou a absolutní mocí, mezi vzdáleností a blízkostí, mezi tím absolutně nepředstavitelným a tím, co je lidské. Slovo „Otec“ získává úplně nový obsah až v evangeliu, ve kterém čteme o tajemství Nejsvětější Trojice. Co opravdu znamená Boží všemohoucnost chápeme až v betlémské stáji a pod Kristovým křížem. Jasným se nám stává, že Boží moc není založena na násilí, ale na lásce.

ThDr. T. Jaklewicz

O klubu TV Noe

Před dvěma týdny jsem na tomto místě prezentoval návrh na vznik klubu TV Noe (FL 38/2006). Podmínkou vzniku měl být zájem alespoň deseti lidí. Dnes po čtrnácti dnech mohu „slavnostně“ oznámit, že ti zájemci byli ve skutečnosti dva...

Na návrh P. Giergy přesto uspořádáme první promítání a uvidíme, jaká bude budoucnost tohoto projektu. Výběru pořadu se ujme přímo P. Gierga, o datu a času se vás dozvíte ze stránek Farních listů.

Do některého z příštích vydání bychom chtěli připravit obsáhlý článek o možnosti příjmu TV Noe na Domažlicku, na němž spolupracujeme přímo s technickým pracovníkem této televize a také specialistou na televizní příjem z Domažlicka. Možností, jak se v naší oblasti dostat k příjmu TV Noe by mohl být kombinovaný set-top-box se satelitem, o němž se také dočtete v avizovaném článku. V této souvislosti znovu připomínám, že TV Noe nezískala licenci pro pozemní vysílání, takže proto je její cesta mezi diváky a do televizních magazínů poměrně složitá a proto pokud chceme, aby existovala a já věřím, že chceme, je třeba ji podpořit.

Pěknou neděli a celý týden

Petr Vondraš

Svatováclavská pouť v Újezdě

Poutní mši svatou celebrou v újezdském kostele svatého Václava P. Ludolf Kazda, biskupský vikář pro pastorační.

Otec biskup žehnal koním

Už podruhé se minulou sobotu konala v Domažlicích svatováclavská jízda na koních. Přestože organizační nedostatky způsobily tentokrát nemalý zmatek, nakonec se všichni zájemci mohli zúčastnit mše svaté v arciděkanském kostele. Přesně ve 14.00 hodin plzeňský biskup Msgre František Radkovský pozdravil z pódia na náměstí všechny hosty a udělil jim požehnání. (mg)

Minulou neděli pokřtil P. Gierga šest dětí

Šest dětí z domažlické a klenečské farnosti přijalo před sedmi dny při dopolední mši svaté svátost křtu. Byly jimi Anna Nováková, Tereza Fořstová, Jakub Krutina (všichni z Domažlic), Petr Husár z Dražanova, Vanesa Kateřina Sedláčková z Újezda a Jiří Kadlec z Pece. Další děti přijmou svátost křtu první neděli v listopadu.

Orlové zvou na pochod Kozinovo krajem

V sobotu 14. října pořádá jednota Orla tradiční pochod nazvaný Kozinovo krajem. Tentokrát se bude putovat po dvou trasách v délce 9 a 17 kilometrů. Poprvé pořadatelé nabízejí zájemcům i dvě cyklotrasy dlouhé 22 nebo 28 kilometrů.

Start pro pěší je mezi osmou a desátou hodinou před Orlovnou (dům na dolní části náměstí těsně vedle brány s číslem 34). Každý z účastníků pochodu dostane mapku s popisem cesty.

Cyklisté mohou na své tratě vyrazit ze stejného místa mezi devátou a desátou hodinou. I oni obdrží mapku a popis cesty.

Cíl je opět v Orlovně. Účastníci dostanou diplom a bude pro ně připraveno malé občerstvení.

Orel Domažlice

Upozornění pro čtenáře

Již před prázdninami jsme informovali čtenáře o včasném vrácení knih. Někteří na naše upozornění nereagovali. Je to projev lhostejnosti vůči ostatním čtenářům. Proto znovu připomínáme: pokud čtenář nevrátí knihu po měsíci a nepožádá o prodloužení výpůjční doby, bude muset platit určitý peněžitý příspěvek. Požádat o prodloužení je možno i na telefon 379 722 665.

Děkujeme za pochopení.

Marie Krutinová

Informační servis

Modlitba svatého růžence – Říjen, který je tradičně zasvěcen růžencové modlitbě, přináší i mimořádné příležitosti k této modlitbě. Páteční růžencovou pobožnost 13.10. povedou členové různých společenství (KMB, biblická hodina, Večeřadlo, charita a orlové) a 20.10. nás do jednotlivých růžencových tajemství budou uvádět děti a mládež.

Výročí – V úterý 10. října oslaví 10. výročí své služby domažlický kostelník Roman Holub. Blahopřejeme a děkujeme.

Stránka nejen pro mládež

Podzimní seznamka mládeže 21. října 2006

Ve 14 hodin začne na domažlické faře setkání s tímto programem:

- PÍSNIČKY (zaspívat si může každý)
- SPORTOVNÍ VYŽITÍ (šité na míru)
- TÉMÁTKO A DISKUZE (připravit uši a pusy)
- MALÉ OBČERSTVENÍ (nečekejte nic velkého)

18:15 adorace v boční kapli arciděkanského kostela

Srdečně zveme Libor a Paddy

6. ministrantský den v Domažlicích

V sobotu 30. září 2006 se Domažlice staly centrem ministrantů Plzeňské diecéze. To proto, že se zde konalo v pořadí již 6. setkání služebníků u oltáře s Otcem biskupem Františkem. Vše začalo již brzy ráno. Ke klášteru augustiniánů přicházely skupinky mladých lidí, kteří v prostoru křížové chodby byli podrobeni křížovému výslechu dvěma sestrami salesiánkami, při kterém museli nahlásit své jméno, bydliště, telefon a e-mailovou adresu. Odbavení trvalo poněkud déle, než se předpokládalo, a tak se začátek setkání posunul.

Po přivítání a úvodních slovech organizátorů byli všichni přítomní rozděleni podle věku do tří skupin – na ty nejmenší, na třináctileté až osmnáctileté a na ty, kteří již přesáhli osmnáctý rok svého života. Každé skupinky se někdo ujal a následoval krátký dopolední program, který vyvrcholil slavnou mší svatou celebrou Mons. Františkem Radkovským spolu se dvěma jáhny a dalšími devíti knězi z celé Plzeňské diecéze. Tuto mši svatou měli na starost a svou službou doprovázeli především domažličtí ministranti, kteří se tohoto úkolu zhostili se ctí, takže nakonec to dobře dopadlo. Jak bývá zvykem, Otec biskup kázal sice velmi hezky a od srdce jakoby ke každému z přítomných, ale poněkud dlouho, a tak nebylo divu, že se asi každý těšil na chutný a vydatný guláš připravený týmem šikovných kuchařek vedených Bětkou. Guláš byl tak dobrý, že se po něm jen zaprášilo...

Následovala krátká siestička, po níž se opět vytvořily ty samé skupinky jako dopoledne. Spolu s vedoucími se pak ministranti (i ministrantky) rozeběhli po celém areálu augustiniánského kláštera, aby se zúčastnili programu pro ně připraveného. Například pro mládež si připravil krátkou přednášku pracovník Biskupství plzeňského Josef Kaše o společenství a úloze mladého člověka – ministranta v dnešní církvi. K tomuto povídání se několikrát připojil svými slovy i přítomný Otec biskup František, kterému je téma společenství velmi blízké.

Celé setkání, na které přijelo z různých míst naší diecéze více než sedmdesát ministrantů, bylo ukončeno v klášterním kostele svátostným požehnáním od Otce biskupa, po němž se všichni plni zážitků a krásných vzpomínek navrátili do svých domovů.

Chtěl bych na tomto místě poděkovat za všechny zúčastněné ministranty všem těm, kteří se na organizaci tohoto setkání jakýmkoli způsobem podíleli, neboť se vše zdařilo k velké spokojenosti všech.

Jarda V.

Stránka pro děti

K dnešnímu evangeliu: Pán Ježíš říká, že žena a muž, kteří vstoupili do manželství, patří navždycky k sobě. Ale co v tom můžete udělat vy, děti? Třeba to, že se budete modlit za své rodiče, že se budete snažit jim pomáhat, nezlobit a už od mala myslet víc na druhé než na sebe.

Modlitba dětí za rodiče: Dobrý Otče, odplat' rodičům jejich obětí a starosti. Dej jim zdraví a ochraňuj je. Mně dej, abych jim dělal radost.

Písnička „Ježíš má rád malé děti“ ze zpěvníku Zpíváme si písničku:

Musical score for the song „Ježíš má rád malé děti“ with lyrics and guitar chords (G, D, C, E, D, G).

Je - žíš má rád malé dě - ti, všechny dě - ti v světě
 tom. Černé, bí - lé, žluté též, i čer - ve - né, ja - ké
 chceš. Ježíš má rád všechny dě - ti v světě tom.

0 Vyškrtávačka: Začerni v tabulce ta políčka, kde uvidíš pouze jednotlivá písmena. Zbývající políčka se slabikami a slovy utvoří větu, kterou napiš do tajenky.

Dě	ti	a	b	jsou	c	pro	d	e
Je	f	ží	g	še	h	prá	i	vě
tak	k	dů	l	m	le	n	ži	o
p	ja	q	ko	r	dos	s	pě	š
							lí.	

Tajenka: _____

? **Řešení tajenky z minulého týdne:** Sebeovládání je velké umění.

Encyklika papeže Benedikta XVI. „Deus caritas est“ (25)

34. Vnitřní otevřenost pro katolickou dimenzi církve bude ve spolupracovníkovi nutně vyžadovat, aby se sladil s ostatními organizacemi ve službách rozličných forem nouze; to se ale musí dít při plném respektování vyhraněnosti služby, jakou požaduje Kristus od svých učedníků. Svatý Pavel nás ve svém hymnu na lásku (1 Kor 13) učí, že láska je vždycky více než pouhá aktivita: „A kdybych rozdál všechno, co mám a pro druhého do ohně skočil, ale neměl lásku, nic mi to neprospěje“ (v. 3). Tento hymnus musí být *Magna Charta* veškeré církevní služby, které jsem probíral během této encykliky o lásce.

Praktická činnost je nedostačující, není-li v ní cítit lásku k samému člověku, lásku, která se živí ze setkání s Kristem. Vnitřní osobní účast na nouzi a utrpení druhého tak bude „sdílet mu něco ze sebe“. Aby dar druhého neponižoval, musím mu dát nejen něco mého, nýbrž sebe samého, musím v tom být přítomen jako osoba.

35. Tento správný způsob, jak sloužit, dělá pomocníka pokorným. Nestaví se vůči někomu do vyšší pozice, ať je jeho nynější situace jakkoliv ubohá. Kristus zaujal poslední místo ve světě – kříž - a právě touto radikální pokorou nás vykoupil a stále nám pomáhá. Kdo je s to pomáhat, uznává, že jemu bylo právě tak pomoheno; a to, že může pomáhat, není jeho zásluha ani jeho velikost. Tento úkol je milost. Čím více se někdo nasazuje pro druhé, tím více bude chápat a brát za svá Kristova slova: „Jsme služebníci neužiteční“ (Lk 17,10). Poznává totiž, že nejedná na základě své velikosti nebo svého výkonu, nýbrž, že mu to Pán dává. Někdy se mu může stát nadměrná nouze a omezenost jeho skutků pokusem k malomyslnosti. Ale právě tehdy mu bude pomáhat vědomí, že je koneckonců jen pouhým nástrojem v ruce Pána, zbaví se tak domýšlivosti, že sám a z vlastních sil musí dosáhnout potřebného zlepšení světa. Bude pokorně konat, co jen může, a zbytek pokorně přenechá Pánu. Bůh řídí svět, ne my. My mu jen sloužíme, nakolik můžeme a dokud nám On k tomu dá sílu. S touto silou ovšem vykonat všechno, co je možné, to je úkol, který pravého služebníka Ježíše Krista neustále udržuje v pohybu: „Láska Boží nás nutí“ (2 Kor 5,14).

36. Zkušenost nezměrnosti bídy nás může na jedné straně vhnět do náručí ideologie, která předstírá, že vykoná to, co světová vláda Boha podle všeho zdání nedokáže – všeobecné řešení každého problému. Na druhé straně může být pokušením k lenosti, protože se zdá, že se stejně ničeho nedosáhne. V této situaci je živý kontakt s Kristem rozhodující pomocí, abychom zůstali na správné cestě: nepropadnout pyše pohrdající člověkem, která ve skutečnosti nic nebuduje, nýbrž spíše ničí, ani se nepoddávat rezignaci, která by zabránila dát se vést láskou a tak sloužit člověku. Modlitba, jako způsob stále znovu čerpat od Krista sílu, se zde stává zcela praktickou naléhavostí. Kdo se modlí, nemrhá časem, i když daná situace vypadá naléhavě a zdá se, že pohání jen k jednání. Zbožnost neoslabuje boj proti chudobě nebo dokonce nouzi bližního. Blahoslavená Tereza z Kalkaty je zcela zřejmým příkladem pro to, že čas věnovaný Bohu v modlitbě nejenže neškodí skutečnému prokazování lásky bližnímu, nýbrž je ve skutečnosti jeho nevyčerpatelným zdrojem. Ve svém listu k postní době 1996 blahoslavená psala svým spolupracovníkům v laickém stavu: „Potřebujeme toto důvěrné spojení s Bohem ve svém každodenním životě. A jak je můžeme udržet? Modlitbou.“